

ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 18.

ZÁBOŘÍ 28. 3. 2024

ČÍSLO 1/2024

Úvodní slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané.

jaro pomalu začíná přebírat otěže po zimě a my tu máme čas na vydání letošního prvního čísla Zpravodaje.

Zima nepřála moc zimním sportům a radovánkám, přesto věřím, že jste si ji užili, odpočinuli si a načerpali síly. Obecní zastupitelstvo si zimní čas krátilo jako vždy papírováním, protože bez dobrých podkladů není možné nic zdárně zrealizovat. Tentokrát zde nebudu rozepisovat, co se chystá a připravuje k dokončení, ale sdělím vám pár problémů, které nás trápí. Mimo plánované projekty musíme řešit i opravy a havárie. Jako je například oprava vodovodního řádu v naší tělocvičně. Tyto nečekané události nás sice překvapí, ale nezaskočí. Vše se snažíme řešit, i když to mnohdy není jednoduché.

Na obecním úřadě bohužel řešíme i nepříjemné věci, jako je nepořádek, vandalismus a bezohlednost spoluobčanů v naší obci. Už delší dobu se v Zábοří a jeho okolí, včetně dětského hřiště, objevuje velké množství poházených odpadků a plechovek od nápojů. A to i tam, kde je odpadkový koš. O silvestrovské noci víme všichni asi své. Chápu, že se slaví příchod nového roku, ale vše jde dělat v rozumné míře. Házet spoluobčanům petardy a rachejtle na okna a parapety už je dle mého názoru trochu moc. Zábοřská omladina se nezdráhá rozbít v noci starším spoluobčanům okna. Tímto bych chtěl požádat spoluobčany, když uvidíte nějaké takové nekalosti, nebojte se to oznámit, a rodiče dětí, aby trochu na své ratolesti dohlédli. Protože všichni tu přeci chceme společně dobře vycházet a mít zde klidné místo k životu.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se na chodu naší obce podílejí a kterým není lhostejné, co se v Zábοří děje. Přeji vám všem krásné nadcházející jarní dny plné pohody a klidu.

Závěrem chci poděkovat celému zastupitelstvu za dobrou práci, hlavně pak panu místostarostovi Pavlu Markovi a naší paní účetní Blance Potůčkové.

Michal Říšský, starosta obce Zábοří

Ze zasedání OZ

- Zastupitelstvo obce schválilo rozpočet obce Zábοří na rok 2024 jako schodkový, tj. příjmy Kč 15 695 385,-, výdaje Kč 17 695 385,-, financování Kč 2 000 000,-, schodek bude pokryt z přebytků hospodaření minulých let.
- ZO schválilo poskytnutí daru Charitě Strakonice IČO 69093083 na rok 2024 ve výši 5 000,- Kč a uzavření darovací smlouvy.
- V záležitosti nájemních smluv a výše nájmu v obecních bytech a nebytových prostorách:
 - a) ZO schválilo podobu nové nájemní smlouvy, která bude uzavírána s nájemci obecních bytů od 1. 1. 2024.
 - b) ZO schválilo zvýšení nájmu v obecních bytech a nebytových prostorách od 1. 1. 2024 následovně:
 - č. p. 54 byt 4 + 1 a č.p. 86 byt 3 + 1 4 000,- Kč/1 měsíc
 - č. p. 54 garsoniéra..... 2 000,- Kč/1 měsíc
 - č. p. 87 nebytové prostory..... 2 000,- Kč/1 měsíc.
- OZ stanovilo nové podmínky pro pronájem obecních bytů platné od 1. 1. 2024, které se budou týkat nájemních smluv uzavřených po tomto datu s novými nájemci. Nové podmínky jsou k nahlédnutí zatím pouze v kanceláři OÚ, ale brzy budou zveřejněny i na stránkách www.zabori.cz.
- OZ schválilo nákup grilu na obecní akce maximálně za 35 000 Kč.
- ZO schválilo zvýšení hodinové sazby brigádníkům pracujícím pro obec Zábοří na DPP o 10,- Kč na hodinu ze 110,- Kč/h na 120,- Kč/h od 1. 1. 2024 v návaznosti na zvýšení minimální mzdy.
- OZ schvaluje změnu druhu posypu z mechanického na chemický na silnici v úseku Zábοří – Čechelovice od podzimu 2024.
- ZO bere na vědomí pokácení stromů u rybníka Podkostelní.

Za OZ obce Zábοří Blanka Potůčková

Lidé z naší obce – Lukáš Písařík se k nám vrací nejen zazpívat si

Lukáš Písařík není sice rodilý Zábořák, a ani vlastně již nyní v Záboří nežije, ale přeci jen pár let tady prožil, má tu kamarády, přátele, rodinu, ale také velkou základnu hudebních fanoušků. Je totiž úspěšný hudebník a zpěvák a myslím, že Záboří je na něj právem pyšné a je naprostou samozřejmostí, že je hvězdou mnoha našich

společenských akcí.

Co o Lukášovi můžeme prozradit? Lukáš Písařík je rodák z Hořovic u Berouna, už od malinka ale vyrůstal v jižních Čechách. Právě v Záboří odstartoval svou hudební kariéru, když začal hrát na flétnu a později na kytaru. Po úrazu levé ruky musel s nástrojem skončit a naplno se ponořil do zpěvu. V roce 2003 byl přijat na pražskou konzervatoř Jaroslava Ježka a o 6 let později absolvoval. Od roku 2006 vystupuje v pražském projektu RockOpera a to v představeních Antígona - role Haimóna, Oidipus Tyranus - role Oidipa, 7 Proti Thébám - role boha slunce Apollona a Oidipa, Romeo a Julie v roli Vévody, Faust - Mr.Sabath, světoznámý Kafkův Proces - role zástupce ředitele, Mrskače a malíře Titorelliho.

V roce 2010 nastoupil do progressive metalové formace SEVEN, se kterou natočil desku Freedom Call pod taktovkou Victora Smolského a ta následně vyšla u největšího nezávislého vydavatelství Nuclear Blast. Se SEVEN odjeli i několik evropských turné. Nyní vystupuje s kapelou PLAN B, kterou založil společně

s virtuózním bubeníkem Davidem Bartoškem. Vyzkoušel i další prkna, která znamenají svět. Konkrétně to byla prkna divadla Kalich, kde se v muzikálu Johanka z Arku zhostil role kapitána La Hire a sklídl úspěch. Věnuje se také kantorské činnosti v oboru zpěv a doprovodná kytara.

A co nám Lukáš prozradí navíc v našem rozhovoru pro Zábořský zpravodaj, se dočtete dále:

Jak se z malého štrapatého blondáčka se šibalským úsměvem a očima plnýmá rarášků, s hlavou plnou rošťáckých nápadů, pišticího i bez flétny (tak si vybavuji první naše setkání v Jindřichovicích), stane charismatický sebevědomý zpěvák, muzikálový herec – je za tím talent, píle, odříkání - anebo drzost a štěstí?

„Jak už je napsáno v životopise před otázkami, hudbě se věnuji už opravdu od útlého věku. Mám dokonce nahrávky na kazetových páskách, kde si s mamkou zpíváme a to mi byly zhruba tři roky. Hru na flétnu jsem od srdce nenáviděl, ale tehdy v ZUŠ Blatná mi bylo řečeno, že pokud chci hrát na kytaru, musím několik let docházet nejdřív na flétnu. Dneska už vím, že to byla naprostá blbost. Ale ten chůc umět hrát na kytaru byl přece jen tak silný, že jsem tuhle hrůzu absolvoval. Pak, když jsme se ze Záboří odstěhovali do Českých Budějovic, začal jsem rovnou hrát na kytaru. Strašně jsem to miloval a poté, jak už je zde napsáno, přišel ten úraz a mně se zhroutil svět. Naštěstí jsem měl ještě jeden talent s hudbou spojený, a to byl zpěv. Začal jsem se mu věnovat naplno, udělal konkurz do prvního muzikálu Zlatá rána a pak už to šlo vše poměrně rychle. Já zkrátka hudbu dělat chtěl a šel jsem si za tím. Nic jiného neumím, a tak se snažím dělat jít co nejlépe dovedu. Mohu mluvit o štěstí, že je to věc, kterou se můžu žít a že jsem opravdu šťastný.“

Tvůj hlas mi v některých polohách připomíná Petra Koláře, máš podobně zajímavou barvu a plnost – kdo je ale tvým hudebním vzorem?

„Byly doby, kdy mi strašně vadilo, že mě s Petrem stále někdo srovnává. Zpíval jsem v kapele, kterou dokonce on zakládal, a tak to tomu srovnávání samozřejmě vždy nahrávalo. Ale pak mi jeden můj kamarád řekl, proč se stále hněvat na to, že tě někdo srovnává s jedním z nejlepších zpěváků v Čechách... No a já si řekl, že má vlastně pravdu. Ale ono se to spíš zdá. Nedávno, když jsme spolu s Petrem Kolářem zpívali v Ostravě, tak je ten rozdíl slyšitelný na první poslech. Každopádně můj pěvecký a celkově hudební vzor byl a navždy bude Freddie Mercury ze skupiny Queen.“

Na kolik hudebních nástrojů umíš hrát?

„Miluji, když zpěvák umí hrát i na nějaký nástroj. Měl jsem tu krásnou možnost studovat na pro mě nejlepší konzervatoři v ČR a tam si přičichnout ke spoustě hudebních nástrojů. Troufnu si říct, že dokážu slušně zahrát na bicí, basu, různé flétny... Ale nejjistější jsem si samozřejmě ve hře na kytaru a klavír.“

Hudba je lék a pohlazení na duši nás všech, můžeme ji ale milovat i nenávidět, má různé žánry - někteří z nás volí sladký pop, jiní rozverný jazz, další tvrdý metal či hopsavé country, neopomenutelná je klasika a lidová hudba. Je mi jasné, že tvé srdce je rockové, ale pro muzikál musíš mít asi i dobré pohybové nadání a ochotu přizpůsobit se asi mnoha žánrům – je to tak? Kterou roli bys asi nikdy nevzal a po které naopak toužíš?

„Na konzervatoři jsem studoval přímo obor muzikálové herectví. Bylo to spojené zpěvu, tance a herectví. Je skutečně pravda, že člověk, který se chce věnovat práci v muzikálech, by měl vše z těchto věcí ovládat. Takže o mně například není tajemství, že jsem maturoval z baletu. Co se týče hudebních stylů, tak je potřeba umět od každého trochu. A protože já nerozdělují hudbu podle stylů, ale podle toho, zda se mi ta či ona hudba líbí, tak nemám problém zazpívat si cokoliv, co bude dobré. Je ovšem hudební disciplína, kterou opravdu vůbec neovládám, a tou je klasická hudba, chceme-li opera. Na tu opravdu vlohy nemám a tedy bych ji ani hrát neuměl a nemohl. V čem jsem si však splnil sen, je muzikál Johanka z Arku autorů Ondřeje Soukupa a Gábiny Osvaldové a role LaHira. To je prostě nejvíc a všem tento muzikál vřele doporučuji.“

Máš před vystoupením nějaký rituál, nebo amulet po kapsách?

„Hraji pro lidi živé vystoupení už od mých dvanácti let. Je to moje práce, kterou miluji, a tak asi jako spousta lidí si už amulet pro štěstí do “práce“ nenosím. Každopádně se před každým koncertem musím rozezpívat, bez toho to nejde.“

Na konci vánočního koncertu jsi říkal, že ti bylo doporučeno zpívat v češtině, s tvou přítelkyní Zuzanou Hofmanovou jste nazpívali překrásný duet – přesto neláká tě svět, zahraniční turné a tvorba v angličtině? Co ty bys chtěl v hudbě dokázat, kam se třeba posunout?

„Kdo sleduje moji kariéru, tak ví, že jsem šest let zpíval v kapele SEVEN, se kterou jsem objel snad celou Evropu, včetně celého Ruska (když to ještě bylo myslitelné), a tak jsem se anglicky nazpíval až až. Miluji češtinu a dělám už písničky výhradně v našem rodném jazyce. Posouvat se dá samozřejmě vždy. Moje přání je hrát pro stále více a více lidí, což se daří, a za to jsem moc rád.“

A na závěr se vrátíme úplně na samý začátek – Lukáš Písařík se vrací do Záborky nejen zazpívat si – jaké je tvé oblíbené místo v Záborky, kam se vždy rád vracíš? Předpokládám, že to bude hospůdka?

„Záborka a jeho okolí má neuvěřitelně krásnou krajinu a vždy se sem rád vracím. Kromě přátel zde mám také svého taťku, Karla Hrbu, kterého si moc vážím a on to samozřejmě ví. Vždy, když přijedeme s mojí Zuzankou do Záborky, se svojí partnerkou Míšou nás vřele přivítají a vždy si také odvezeme nějaké dobroty. No a hospůdka, ideálně u Aleše Augustina je většinou ideálním zpestřením už tak skvělé návštěvy úžasného Záborky.“

Moc zdravím všechny Záborky a těším se moc na další vystoupení.“

Sedět proti sobě a povídat si z očí do očí bývá i pro mě odměnou, i když nemáte stejné názory a nejste naladěni na jednu notu, je jednodušší z grimas a úsměvů vytušit, na co dál se ptát nebo neptat. Bohužel, někdy není čas a člověk na dosah, i proto tento rozhovor vznikl on-line. Znamená to napsat otázky od boku do e-mailu a čekat - jak to dopadne. Lukáš je vytižený mladý muž, a přesto si udělal čas a já jsem moc ráda, že jsme se na tu jednu notu i na dálku tak nějak hezky naladili. Moc si vážím času, který rozhovoru věnoval a hlavně upřímnosti a otevřenosti - věřím, že se brzy v Záborky zase setkáme a jistě naladí i vás všechny, milí čtenáři, minimálně skvělou muzikou.

Jitka Říhová, foto z archivu Lukáše Písaříka

Oslava MDŽ v Zábοří

V sobotu 9. března 2024 se konalo v zábořské hospůdce posezení pro ženy ku příležitosti oslavy Mezinárodního dne žen. Moje generace je na tento svátek zvyklá, proto jsem ráda, že tento svátek nebyl zatracen a že se i nadále slaví a to už od počátku 20. století. S komunistickým režimem v Československu jeho

vznik nesouvisí. Původní základní myšlenkou MDŽ je občanská a politická rovnoprávnost mužů a žen, zavedení volebního práva pro ženy a odstranění genderové diskriminace. Je to mezinárodně uznávaný svátek, stanovený Organizací spojených národů k výročí stávky newyorských švadlen v roce 1908.

Dárkům k MDŽ tradičně vévodí květiny. Zatímco v minulosti byl tradiční květinou k MDŽ rudý karafiát, dnes tuto roli převzaly i jiné druhy květin. Není třeba přemýšlet nad tím, jakou květinu ženě k MDŽ darovat. Květina je dárek univerzální, udělá každé ženě radost vždy, ať je jakákoliv.

Po přivítání přítomných žen naším panem starostou jsme mohli letos sledovat na naší oslavě kouzelníka s asistentkou, kteří nám předvedli několik kouzel. Byla to nejdříve kouzla s kartami, půjčenou tisícovkou, která se potom našla zapečená v rohlíku a svázanou asistentkou, která si pod lano, kterým byla svázaná, dokázala obléci v krátké době sako!

Tradiční pánská obsluha roznášela jako vždy výborné občerstvení. Měkoučké teplé řízky, takové prostě doma neudělám, víno červené i bílé, kávu a doslova vynikající a oku lahodící zákusky. Kluci se snažili, aby nám na stolech nic nechybělo. Co se týká kapely, píši jen za sebe, že jsem

včas utekla, v zájmu svého zdraví. Asi bych přišla o oči z ostrých světél, o sluch z toho hluku a hrozil i opar z leknutí! Dokonce jsem měla obavu, že je opět v Zábοří zemětřesení! Kdo uteče, ten vyhraje, a tak jsem radši šla domů háčkovat velikonoční slepice.

Nechci kapelu hanit, to vůbec ne, ale už nemám trénink, na zábavy a plesy už bohužel nechodím. Je to prostě pro mladší. Taky jsem byla mladá, tanec byl mou velkou vášní, láskou a největší zálibou. Kdo z kluků neuměl tancovat, neměl u mě šanci.

Věřím, že se většina žen dobře pobavila a zatančila až do zdárného konce. Za všechny ženy bych chtěla poděkovat našemu panu starostovi, všem jeho spolupracovníkům, sponzorům a organizátorům této akce, kteří pro nás oslavu MDŽ připravili. Moc si toho vážíme a děkujeme rovněž za krásné primulky.

Text a foto Jaroslava Vodičková

Dětský maškarní ples

V neděli 25. 2. 2024, den po sportovním plese, uspořádalo SDH Zábοří ve spolupráci s OÚ Zábοří tradiční dětský maškarní ples v sále místní hospůdky.

Začátek byl ve 14 hodin, plesu se zúčastnilo přibližně 55 dětí, většinou v doprovodu rodičů již odpočatých po sportovním plese, hudbu a zábavné soutěže zajistil DJ František Mareš, odměny za účast v soutěži, tombolu a

výzdobu sálu připravily členky SDH Záborej a občerstvení měla na starost paní Erika Ježková s pomocnicí.

Sál se zaplnil už před samotným začátkem a hned bylo vidět, že program je dobře připraven, protože děti se nenuřily, hned se ochotně účastnily všech soutěží, tancovaly a měly radost z tomboly i ze společného focení. Hodně populární byly také konfety a nafukovací balónky, které byly podle potřeby doplňovány.

Po závěrečné skladbě v 17 hodin se všichni pomalu rozešli do svých domovů. Všichni se těšíme, že příští dětský maskární bude alespoň tak povedený, jako byl ten letošní.

Text a foto Blanka Potůčková

Vánoční zpívání v kostele

Říkáte si, Velikonoce na krku a my se tu ohlížíme za Vánoce? Čas tak hrozně letí, ale myslím, že máme důvod se v něm tentokrát vracet, vzpomínat a možná na některé události nikdy nezapomenout.

Vzpomínáme-li na vánoční zábořské zpívání v kostele, tak bylo stejně krásné, půvabné a duši pohlazující jako všechny předešlé a asi nám ve vzpomínkách s nimi časem splyne. Každoročně se pravidelně scházíme, abychom se v tom, pro většinu hektickém čase těšení na Ježíška, pozastavili a kochali se dárkem talentu a umu umělců, zpěváků a hudebníků, sešli se s přáteli, se sousedy, a popřáli si šťastné a veselé. Architektura kostela dovoluje rezonovat každému tónu a poloze hlasu úplně jinak než koncertní sál, a že náš kostel má naprosto „mimořádné

genius loci“ pocítí jistě i zatvrzelý ateista. Lukáš Písařík a Zuzana Hofmanová předvedli naprosto fantastické výkony a předvánočně naladili snad všechny přítomné. Samozřejmě - co člověk, to názor, ale oslava Vánoc přece není jen o koledách a mších, je hlavně o lásce, radosti, přátelství. Podle úsměvů a potlesku lze usuzovat, že předvánoční setkání, pořádané naší obcí s koncertem v podání Lukáše a Zuzany, přítomné potěšilo a bylo jedním z nejpříhodnějších vánočních zážitků.

Vzpomínáme-li na ten stejný den, pro mnohé už nikdy nebude stejný, nesplyne s ostatními. Všichni si poneseme v sobě otisk své empatie a vlastních pocitů, názorů na tragické události toho dne, vzpomínky v mnohých z nás zůstanou nesmazatelně smutné a neuvěřitelně bolestivé. Kolik lidského neštěstí, zoufalství a jaké ztráty musely unést rodiny, přátel, známí pozůstalých a vážně zraněných při nesmyslném vraždění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze? Jak nespravedlivé a neodpuštělné jednání zůstane navždy zaryté v myšlenkách těch, kteří na místě byli a přežili? Cestu ke smíření jsme si jistě už od té doby ušli dlouhou, některým chybí odpovědi na otázku proč?, jiní ví, že žádná odpověď nic nezmění, slova jsou jen slova. Já sama jsem se o této hrůzné události dozvěděla až z večerních televizních zpráv, po našem krásném koncertě, umírali studenti ve věku mých dětí a i proto, jistě jako mnozí z vás, jsem si prošla fázemi, kdy tomu nechcete uvěřit, kdy to nechcete pochopit a kdy se snažíte se s tím vyrovnat a doufáte, že se to nikdy nebude opakovat. Hledám slova, která sice nic nezmění, nechci tuto situaci jen tak přejít a také ji musím zapsat do kroniky a zachytit následnou atmosféru v obci, třeba i v rámci silvestrovského večera, kdy si mnozí z piety odpustili bujaré hlučné oslavy a ohňostroje s dělobuchy, a slavili komorněji – třeba společně na Kolmaňáku s prskavkami. Už jsem psala mnohokrát, že zápisy do obecní kroniky musí být věčné a bez subjektivních názorů, ale jde to jen těžko.

Bylo by naivní si myslet, že vidíme věci stejně – budu tedy ráda, když kdokoliv z našich občanů se bude podílet na naší kronice, našem Zpravodaji. Budu ráda za rozhovory, fotografie, připomínky, nápady i názory. Děkuji a těším se.

Text Jitka Říhová, foto Roman Říha

Aktuality ze školních škamen

ZÁBOŘÍ ZŠ

Ani jsme se nenadáli a nový školní rok se přehoupl do své druhé poloviny. Ta bohužel nezačala úplně vesele, neboť nás opustila dlouholetá p. uč. Mgr. Miroslava Lehmannová.

Začátek roku se ale jinak nesl ve znamení mnoha školních akcí, tou největší byl určitě i lyžařský zájezd, který se navzdory letošní na sněh nepříliš štědré zimě vydařil. Proběhly ale i další akce, školní karneval, výukové besedy, exkurze do Prahy, doufejme, že si každý žák alespoň něco užitečného z těchto programů odnesl do dalšího vzdělávání.

Tímto bychom Vám chtěli jménem ZŠ Záboří popřát krásné Velikonoce!

MG

Lyže, či plavky?

Letos je to téměř hamletovská otázka. Sice v ní nejde úplně o balancování mezi životem a smrtí, ale přeci jen si ji až do poloviny února kladli všichni žáci, kteří se měli zúčastnit tradičního lyžařského zájezdu. Ten již podruhé hostily krkonošské Paseky nad Jizerou.

Možná byste se ptali, jak vůbec může v únoru někoho podobná myšlenka napadnout, ale paní Zima, pokud letos vlastně může být takto nazývána, si s počasím opravdu nezvykle zahrávala. Vždyť při příjezdu na místo kurzu celý den přšelo, a tak se všichni ráno budili s obavou, jestli vůbec už z té minimální sněhové vrstvy ještě něco na pistách zůstane.

Naštěstí se ty nejhorší předpovědi nenaplnily, 29 milovníků lyží a snowboardu tedy mohlo celý týden vylepšovat své obloučky na dvou nebo jednom „prkynku“.

Ani počasí nakonec nedostalo své děsivé předpovědi, a tak se občas svahy vyhřívaly pod slunečními paprsky.

Člověk by řekl, že po celodenním lyžování v náročném firmu budou žáci večer zralí tak akorát na horkou koupel, ale chyba lávky. Ožili při společenských hrách, diskotéce či procházce, „nuda“ prostě neměla v programu kurzu vyčleněno pražádné místo.

Věříme, že podobné hrátky s počasím si Krakonoš příští rok odpustí a Zábořáci se opět budou moci prohánět na doufejme bílých svazích našich nejvyšších hor.

Text MG, foto Miroslava Palečková. Martin Němec, MG

Tonda Obal na cestách

„Třídíte správně odpad?“ To byla jedna z prvních otázek, kterou dětem položil pán, který jim přijel povídat o třídění a recyklaci. Přednášek se zúčastnily postupně všechny třídy. Menší děti z prvního stupně zkoušely rozřadit kartičky s odpady do recyklačních nádob. Většinou si věděly rady, jen s některými věcmi, které patří do sběrného dvora, jim musel pan lektor poradit. Žáci z druhého stupně jsou v třídění celkem znalí, proto lektor kartičky rovnou vynechal a místo

toho jim pustil krátký film o spalování odpadků. Všichni se poté dozvěděli, jak vypadá vrstvení skládky nebo co se vyrábí z plastového granulátu.

Na konci měli možnost si osahat a prohlédnout různé materiály a položit otázky. Přednáška byla velmi zajímavá a určitě ne poslední, která se tohoto tématu týkala. Bonusem pro školu je jistě pořízení nových nádob na třídění, které jsou umístěny na chodbách v přízemí a druhém patře.

Pavla Slezáková

Jak válčili husité

Jednoho dne se naše paní učitelka rozhodla, že některé historické události by bylo dobré vidět nejen v učebnici, ale i na vlastní oči. A tak povolala husity. Konkrétně tedy jednoho husitu a jednoho křižáka, kteří 24. 1. 2024 přijeli do naší tělocvičny. Byli to členové skupiny historického šermu, která se jmenuje Pernštejni. Nejdřív nás trochu prozkoušeli, jenže například slovo „odpuštěk“ se nám všem nějak vykouřilo z hlavy.

Pak nám ukázali svou výzbroj a přivezli s sebou dokonce i část vozové hradby.

Některé děti si mohly různé bojové taktiky i vyzkoušet, což se setkalo s obrovským nadšením. Program byl podán velmi vtipně, což nikomu rozhodně nevadilo. Všem se moc líbila ukázka pravého souboje s mečem. Po skončení představení jsme se mohli zblízka kouknout na všechny použité zbraně, já a moje kámošky jsme se vyfotily v helmách.

Byla to super změna oproti klasickým hodinám.

Tereza Kluknerová, 8. třída, foto Šárka Kučerová

Finanční gramotnost

V měsíci únoru jsme na naší škole uspořádali dvě přednášky na téma finanční gramotnost. Pozvali jsme si odborníky z Československé obchodní banky ve Strakonících a dozvěděli se plno zajímavostí z bankovního světa.

Nejprve jsme získali přehled o tom, jak a proč vlastně peníze vznikly, a poté jsme na mapě určovali, kde se ve světě platí různými měnami. Euro, dolar a rubl zná asi každý z nás, hlavu nám lehce zamotaly dinár, peso a bulharský lev. Nicméně jsme byli úspěšní a aktivní, za což jsme byli odměněni malou pozorností.

Po splnění úvodních úkolů už nic nebránilo tomu, abychom si vysvětlili podmínky vlastnictví bankovního účtu a platební karty. Zjistili jsme, jaké nástrahy na nás

číhají při výběru peněz z bankomatu a naučili se pár triků, např. jak odhalit podvodnou čtečku karet nebo falešnou bankovku. Ve speciálním přístroji jsme si pak u jednotlivých bankovek prohlédli jejich ochranné prvky.

Velmi zajímavé pro nás bylo povídání historek „ze zákulisí“. Už například víme, jak vypadá bankomat uvnitř a proč jej nikdy neplní penězi ženy. Také jsme se dozvěděli, co se stane, pokud někdo do bankomatu vloží falešné bankovky. A alespoň v našich představách jsme navštívili bankovní trezor a pomyslně si odemkli jednu z bezpečnostních schránek.

Závěrem nám bylo vysvětleno úskalí bankovních úvěrů a půjček „na cokoliv“. Také jsme si řekli, jak významným způsobem z hlediska financí ovlivní život člověka invalidita způsobená úrazem.

A největší zážitek z celého odpoledne? Držet v ruce milion korun českých! Co na tom, že bankovky byly skartovány do úhledného válečku.

Za spokojené žáky 8. a 9. třídy Monika Dubědová

Školní karneval

V pátek 1. března 2024 se tělocvična naší školy rozzářila barvami. Ty se zde všude po zdech objevily v podobě nádherných dekorací - byl totiž opět karneval. Po první vyučovací hodině pak ještě přibyla další spousta barev. Objevily se totiž děti v krásných kostýmech. Mohli jsme zahlédnout různé pohádkové a filmové postavy, zvířátka, řemeslníky i sportovce. Naše nejmenší spolužáky

čekala spousta soutěží, na jednotlivých stanovištích se házelo na plechovky, jinde se probíhala opičí dráha, namotávaly se bonbóny na provázek apod.

Děti se mohly vyfotit ve fotokoutku nebo si nechat něco namalovat na obličej. Hry organizovali žáci ze druhého stupně. Menší děti sbíraly za splnění úkolů razítka na medaili, kterou na začátku akce dostaly a celou dobu ji měly zavěšenou na krku. Po projití všech stanovišť je čekala sladká odměna.

Písničky, na které se na karnevalu tancovalo, pouštěl DJ v podobě paní asistentky Lucky Stejskalové v převleku za mimoně. Ta měla na organizaci celého karnevalu největší zásluhu a patří jí velký dík za krásné, akcemi nabitě dopoledne.

Tereza Kluknerová, 8. třída, foto Šárka Kučerová

Exkurze Praha

Polovina března sice ještě většinou láká na lyžovačku, letošní počasí ale přeci jen tyto radovánky rázně utnulo, a tak i žáci v zábořské škole místo možné návštěvy lyžařského střediska raději vyrazili poznávat zajímavosti stověžaté Matky měst. Možná si myslíte, že Prahu dnešní mládež zná, ale až nečekaně brzy jsme byli těžce vyvedeni

z omylu. Stačilo položit otázku, co to je za sochu, která před nimi stojí na Václavském náměstí, a rázem měli učitelé pusy otevřenou – „Karel VI. na bílém koni“. Ano, už se raději nebudeme na nic ptát a budeme děti vzdělávat návštěvou Národního muzea, aby příště podobné „šokující“ odpovědi již nebyly nikdy vysloveny.

Rekonstruované Národní muzeum je opravdu krásné, některé expozice sice více zajímali učitelé než „výletníky z 8. a 9. třídy“, ale hlavně „Zázraky evoluce“ s mnoha exponáty žijících či již vyhynulých zvířat přeci jen donutili žáky probudit v sobě zvědavost. Bohužel nebylo možné z časových důvodů pobýt v muzeu více času, a tak jsme se zhruba po půldruhé hodině vydali pěšky do Resslovy ulice,

za druhým cílem exkurze - Národním památníkem hrdinů heydrichiády. Atmosféra tohoto muzea na žáky dýchla opravdu silně, detaily atentátu na Heydricha i následné nacistické represe hltali opravdu se zaujetím a k našemu překvapení je tato část zájezdu zaujala snad ještě více než Národní muzeum. Poté se již čas exkurze pomalu ale jistě krátil, ale jasně, bez alespoň krátkých návštěv KFC a obchodního centra by výlet samozřejmě nebyl dostatečně „výživný“.

Následně už se ale zavřely dveře autobusu a březnová Praha dala Zábořákům sbohem. Nezbyvá než doufat, že v nich zanechala alespoň nějaké „historické“ stopy a učitelé již příště budou ušetřeni dalších podobných srdcervoucích omylů.

Text MG, foto Šárka Kučerová

Opustila nás p. uč. Miroslava Lehmannová

Dne 8. února 2024 se bohužel navždy uzavřela životní pouť p. uč. Miroslavy Lehmannové. Její hlavní učitelská kapitola byla psána právě v zábořské škole, spolu s p. uč. Zdeňkem Paškem patřili k jejím hlavním tvářím.

Miroslava Lehmannová mezi milovanými žáky

V místní škole zanechala nesmazatelnou stopu a nám bývalým kolegům i žákům bude její osobitý humor a sportovní srdce velmi chybět.

Čest její památce!

Text MG, foto archiv školy

Exkurze do pivovaru

Co se to děje? Možná jste si 27. ledna dopoledne položili tu samou otázku, když se na návsi u Louže začala srocovat skupina lidí. Na tento den byl naplánovaný výlet do plzeňského pivovaru, spojený s exkurzí a ochutnávkou piva. Plzeňský Prazdroj, známý také jako Pilsner Urquell, je jedním z nejvýznamnějších pivovarů v České republice. Byl založen v roce 1842 a je známý svou dlouhou tradicí výroby piva a kvalitními produkty.

Kdo ví, jak by to také bylo se slavným plzeňským pivem, kdyby si kdysi plzeňští měšťané do nově postaveného moderního pivovaru na předměstí Plzně nepřizvali sládka Josefa Grolla (1813–1887), aby jim ukázal, co umí. Ten 5. října 1842 uvařil první várku piva z místní vody, žateckého chmele a světlejšího sladu. Stvořil tak nejenom světoznámé pivo s novou chutí, známé jako Plzeňský Prazdroj, ale současně založil novou pivní kategorii, které se dnes na celém světě říká pilsner neboli pivo plzeňského typu. To se od ostatních ležáků liší především výraznější chmelovou chutí.

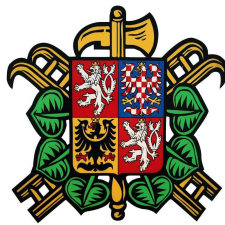

Během exkurze v plzeňském pivovaru si návštěvníci mohou prohlédnout výrobní prostory, naučit se o procesu výroby piva a ochutnat čerstvé pivo přímo z tanku. Také se dozví zajímavosti o historii pivovaru a jeho významu pro českou pivní kulturu. Prohlídku pivovaru jsme zakončili výbornou večeří v restauraci Na Spilce. Myslím, že můžu

napsat za všechny účastníky veliký dík pořadatelům této akce a doufám, že zase brzy někam vyrazíme.

Text Ludmila Brožová, foto Jana Adámková

Valná hromada SDH Záboreň

13. 1. 2024 se konala Valná hromada SDH Záboreň v Záboreň hospůdce. Jako každoročně se členové seznámili s veškerou činností sboru za rok 2023, vyslechli všechny výroční zprávy a odhlasovali plán činnosti na rok 2024. Na závěr schůze byli oceněni za příkladnou a obětavou práci v hasičském hnutí tito členové SDH Záboreň: M. Braun, V. Češková, J. Černý, V. Čapek, J. Kůrka, J. Vydra, J. Slanec, J. Čadek, M. Petrášková, F. Říšský a J. Dočekalová.

Po skončení valné hromady a večeři, kterou výborně připravily kuchařky ZD Záboreň, následoval hasičský ples, kde k tanci a poslechu hrálo duo Orchestrion.

Text a foto Blanka Potůčková

Poděkování

Hasiči, TJ ZD a obec Záboreň děkují za zásluhy a sponzorování občerstvení pro různé společenské akce (schůze, plesy a jiné) za více než třicet let Marii Antonyové, Olze Mertové a kolektivu kuchyně ZD.

Za tuto dlouholetou záslužnou činnost obdržely jmenované peněžní poukázku, „Řád zlaté vařečky“ a květiny.

Děkujeme a těšíme se na další spolupráci!

Text a foto Josef Vydra

Z činnosti TJ ZD Záboreň

Lyžařská sezóna pomalu končí, což zase asi zábořské TJ tolik nevadí, neboť její oddíly jsou přeci jen činné spíše v letních sportech. Ale turisté samozřejmě nevynechali svůj tradiční silvestrovský pochod. Sice nebyl ve znamení sněhové pokrývky, ale svou výhodou to určitě mělo, přeci jen kilometry snáze ubíhaly.

Nezaháleli ani volejbalisté a stolní tenisté, kteří stále pokračují ve svých mistrovských soutěžích. Volejbalistky stále okupují tři kola před koncem druhou příčku v okresním přeboru a šilhají po některé z medailí. Stejně tak volejbalisté jsou dvě kola před koncem stejné soutěže těsně druhí. Stolní tenisté bojují o záchranu v soutěži, doufejme, že se jim to podaří

V zábořské hale se v lednu uskutečnil i turnaj v sálové kopané, bohužel bez účasti domácích fotbalistů, bohužel místní již několik let nedisponují potřebným množstvím fotbalistů potřebných k postavení konkurenceschopného týmu. Doufejme, že se i tato situace časem zlepší.

Nejen sportem jsou ale sportovci živi. V únoru se uskutečnil tradiční sportovní ples, který byl opět velmi slušně navštívený, výdělek bude samozřejmě použit na financování činnosti oddílů tělovýchovné jednoty. Chtěli bychom tímto poděkovat všem, kteří tento ples jakkoli podpořili.

MG

Silvestrovský pochod

Pro letošní silvestrovský pochod vybrali organizátoři trasu Záboreň – Mečichov – Čečelovice – Záboreň. Na startu se sešlo hodně turistů všech věkových kategorií, již od kočárku, jak je vidět na fotografii.

Pochodu se zúčastnily opravdu všechny generace

Velkým lákadlem pochodu byla malebná vyhlídka na Šumavu z posezení vybudovaného nad Mečichovem a druhá šumavská vyhlídka, která vyrostla v Čečelovicích. Tyto atrakce nám, bohužel, zhatilo počasí, protože během cesty padla hustá mlha.

I bez vyhlídky jsme si pochod velmi užili, popovídali jsme si, v hospůdce v Mečichově nás vzorně občerstvili na druhou polovinu cesty.

Chvilka odpočinku v mečichovské hospodě

Po příchodu zpátky do Záboreň byla v místní hospůdce připravena výborná silvestrovská polévka.

Text Blanka Potůčková foto Michal Říšský

Velikonoce

...jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Vedle toho jsou Velikonoce obdobím lidových tradic, spojených s vítáním jara.

Velikonoce jsou pohyblivý svátek, jejich datum se rok od roku mění. V křesťanské tradici neděle Zmrtvýchvstání připadá na první neděli po prvním jarním úplňku po rovnodennosti, tedy na měsíc březen či duben.

Symby Velikonoc:

- **beránek** - v křesťanství je beránek Boží jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť on je obětovaný za spásu světa.
- **kříž** - je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Ukřižování odpovídá zimnímu slunovratu, kdy Slunce vstupuje do souhvězdí Jižního kříže.
- **vajíčko** - je dalším z velikonočních symbolů, znamená nový život, neboť samo zárodek nového života obsahuje. V mnoha kulturách je vajíčko symbolem plodnosti, života a vzkříšení. Důvodem

pojídání vajec o Velikonocích byla zřejmě i skutečnost, že vejce se nemohla jíst v postní době.

V Česku je prastarou tradicí hodování a pomlázka. Na Velikonoční pondělí ráno muži a chlapi šlehají ženy a dívky pomlázkou z vrbového proutí. Pověst praví, že dívky mají být na Velikonoce vyšlehány, aby zůstaly celý rok zdravé a uchovaly si plodnost. Všechny ženy pak mají být vyšleháním omlazené, takže by se ve vlastním zájmu neměly bránit. Kdysi se prý dokonce ženy urážely, pokud je nikdo nenavštívil a nevyšlehal. Také by měly mít připravenou koledu pro koledníky, kdysi to byla jenom vajíčka, nyní vypadá odměna pro koledníky poněkud jinak.

Nejznámější velikonoční koledou je tato krátká říkanka: „Hody hody doprovody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný ...“

Jaroslava Vodičková, zdroj: internet

Med a skořice

Med a skořice jsou potraviny, které má doma většina z nás. Věděli jste ale, že spolu jsou mnohem silnější, než každá samostatně? Dokáží být velmi prospěšnými pomocníky při různých problémech. Tajemství spojení těchto dvou potravin znaly již

naše babičky. Pokud na lačný žaludek užijete 1 lžici medu smíchanou s 1/2 lžičky skořice denně a zapijete sklenicí teplé vody, pocítíte tyto účinky.

Velká pomoc cukrovkářům – i lidem, které trápí játra. Med v malém množství spolu se skořicí působí nejen jako prevence vzniku cukrovky, ale má pozitivní vliv i v případě, když už onemocněním trpíte. Chrání játra a napomáhá obnovení jaterních buněk.

Rychlé odbourání tukových zásob – skořice s medem jsou velmi účinnými pomocníky v boji s nadbytečnými kilogramy. Jejich síla spočívá ve stimulaci metabolismu, podpoře správného procesu trávení a rychlému odbourání tukových zásob. Tuto kúru na hubnutí znali lidé už před stovkami let.

Velká pomoc srdci – přírodní prevence proti nemocem srdce a oběhové soustavy. Med a skořice posilují srdeční sval a přispívají ke stabilizaci srdečního rytmu a krevního tlaku.

Pomoc při slabosti, úzkosti a depresím – tyto stavy pocítuje občas každý z nás. Spojení medu a skořice dokáže uklidnit a uvolnit mysl, odbourat stres a napětí. Je to i prostředek pro zlepšení paměti a pozornosti.

Posílení imunity – v jistých obdobích roku jsme obzvláště náchylní na virové a bakteriální onemocnění různého typu. Med a skořice posilují imunitu a zlepšují schopnost organismu bránit se proti nástrahám počasí.

Rychleji se zotavíte po nemoci – když jsme byli děti, dávala nám maminka med rozpuštěný v teplém mléce, abychom se rychleji zotavili z nemoci. Chcete-li připravit skutečně silný podpůrný lék, rozpusťte v teplém mléce 1 lžičku medu a 1/2 lžičky skořice. Pomohou rychleji se poprat s nemocí.

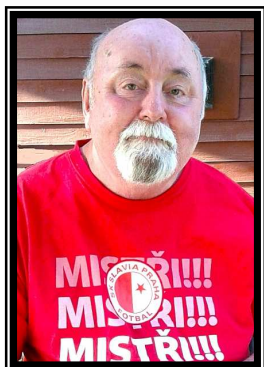
Proti vypadávání vlasů – smíchejte 1 lžici teplého olivového oleje s 1 lžicí medu a 1/2 lžičky skořice. Tuto směs naneste na vlasové kořínky a nechte působit pár minut. Kombinace surovin stimuluje růst vlasových folikulů a posílí strukturu vlasových kořínků.

Pomoc při infekcích močového měchýře – smíchejte 2 lžice medu a 1 lžičku skořice. Směs rozmíchejte ve sklenici teplé vody a vypijte. Tato kúra pomůže porazit infekci během několika dní.

Jaroslava Vodičková, zdroj: internet

Vzpomínka na Standa

Mezi těmi, co nás opustili a odešli tam, odkud není návratu, byl na začátku tohoto roku i Standa Hrubý. Měla jsem ho ráda pro jeho osobitý humor, optimismus a věčně dobrou náladu. Nikdy nezkazil žádnou legraci a uměl si ji udělat i sám ze sebe. Neměl to v životě lehké, nemoc si ho našla příliš brzy a upoutala ho na invalidní vozík už v mladém věku. Obdivovala jsem ho, jak se s tím

popral, nezahořkl a na jeho optimismu mu to neubralo. Velkou oporou mu byla rodina, kde vládla láska, tolerance a pochopení. Říká se, že pro rodiče je nejsmutnější to, když se musí dívat do hrobu svému dítěti. Ani to se Standovi nevyhnulo, když mu odešel syn.

Vybavují se mi vzpomínky na naši spolupráci na obci. Na to, jak jsme každý rok na podzim dělali rybí hody při podzimních výloveh. To byla Standa parketa. Vyudit makrely dozlatova nikdo neuměl líp. I kapry na pečení mi připravil, já je doma upekla a Standa nestačil vozit pekáče na obec. Naši nadřizení na okrese a návštěvy z Jablonexu, kteří měli tábor pod Lažánkami, se pokaždé nemohli rybích hodů dočkat a nemohli si uzené a pečené ryby vynachválit, stala se z toho každoroční tradice.

Často jezdil na vozíčku kolem nás ke kříži a já chodila se psem. Měla jsem tehdy kokršpanělku, které jsem skoro nestačila, jak mne táhla. Standa už se z dálky smál a volal na mne: „Koukám, že tě vzal pes na procházku!!!“ Ono to tak opravdu vypadalo.

Přes všechny životní peripetie to byl šťastný člověk, skromný a pohodový. Čest jeho památce!

Jaroslava Vodičková

**Zápis do 1. třídy
ZŠ a MŠ Záboreň**

12. 4. 2024 14.00 – 16.30

Bližší info: 383 49 44 25, zs.zabori@centrum.cz

Významného výročí se dožívají

Duben	Morávek Jiří	70 let
	Marková Marie	65 let
	Bártíková Stanislava	60 let
Květen	Slancová Jaroslava	70 let
	Červen	Antony Josef
	Dumský Josef	70 let

Obec Záboreň přeje všem jubilantům pevně zdraví!

Opustili nás

Dne 3. 1. 2024 nás opustil pan Stanislav Hrubý, 7. 1. 2024 zemřel pan Lubomír Šilhan, 13. 3. 2024 pan Josef Černý.

Čest jejich památce!

Noví zábořští občanci

Dne 2. října 2023 se narodila Laura Nováková, 19. prosince 2023 spatřila světlo světa Rozárie Harášková a prvním zábořským občankem roku 2024 se stala Apolena Škodová, narozená 17. 1. 2024.

Popřejme tímto všem novorozencům na jejich dlouhou cestu životem hlavně hodně zdraví a štěstí!

Informace OÚ

Od 1. ledna, 2024 se změnila výše ceny dárkových poukazů předávaných obcí Záboreň oslavencům. Jeho nová cena činí 1 000,- Kč.

Na fotografii starosta Michal Říšský a místostarosta obce Pavel Marek gratulují paní Emilii Klečkové k jejím krásným 75. narozeninám, které oslavila v lednu tohoto roku.

Na celkových finančních nákladech tohoto vydání zábořského zpravodaje se podílela firma:

Rumpold RUMPOLD-P s.r.o.
Úslavská 27, 391 44 Píseň
Provozovna Sušice
e-mail: susce@rumpold.cz
www.rumpold.cz

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY
SEŘ. OÚ, TR. OÚ, PRACOVNÍ A ZNEČIŠŤOVACÍ ODPADY • PŘÍP. DRUHOTNÝCH SUROVIN
AUTODOPRAVA, KONTAJNEROVÁ PŘEPRAVA • PORADENSKÁ ČINNOST

středisko Sušice středisko Klatovy
Nová 240, 342 01 Sušice náměstí míru 65, 339 01 Klatovy
Tel./Fax: 376 520 519 Tel./Fax: 376 323 383
Mobil: 606 732 244 Mobil: 726 671 861